СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVI. Ч. 111. Джерзи Ситі, Н. Дж., понеділок, 14. мая, 1928. VOL. XXXVI. No. 111. Jersey City, N. J., Monday, May 14, 1928. THREE CENTS.

КОМ[illegible]Т ГУВЕРА ВИДАВ НА ВИБОРИ [illegible]ЖЕРТЬ МІЛІОНА ДОЛЯРІВ

МЕНАДЖЕР ОБОРОНЯЄ ВИДАТКИ ЯК НЕЗНАЧНІ...

ВАШИНГТОН, 11. мая. — Перед комітетом сенату для розсліду виборчих видатків у президіяльному році станув нині менаджер виборчої кампанії Герберта Гувера, секретаря торговлі та одного з визначнійших републиканських кандидатів, та предложив комітетови спис жертв і видатків на поперте Гуверової кандидатури.

Сей менаджер заявив, що комітет Гувера видав досі 250,000 долярів. Гроші зложили ріжні стейтові комітети; так, приміром, нюйорський зложив 35,000 долярів; огайський 40.000; індіянійський 40,000; каліфорнійський 27,000 долярів, і т. д. Між поодинокими жертводавцями найбільшу суму зложив Едсел Форд, котрий дав 5,000 долярів.

Далі менаджер обороняв сі видатки як скромні й незначкі. Говорив він, що видано сю суму головно на оборону доброго імени Гувера.

АЛ. СМИТ ЗНОВА ДІСТАВ ПРИХИЛЬНИКА.

ПІДНОСЯТЬ ДУМКУ ПРИНЯТИ ЙОГО КАНДИДАТУРУ ЧЕРЕЗ АКЛЯМАЦІЮ.

ВАШИНГТОН, 11. мая. — Сенатор Бертон Гвілер з Монтани, котрий був у 1924. році кандидатом на уряд віцепрезидента Злучених Держав на тикет проґресистів з сенатором Ла Фолетом, виступив тепер публично за кандидатурою Ал. Смита на уряд президента Злучених Держав з рамени демократичної партії. На його думку, Смит повиненби бути принятий на кандидата через аклямацію, бо він у дійсности не має протикандидатів.

Гвілер заповідає Смитови побіду над Гувером.

КОНВЕНЦІЯ ЮНІЇ ПОТВЕРДЖУЄ КРАВЕЦЬКИЙ СТРАЙК.

СКЛАДАЄ РІВНОЧАСНО ВИНУ ЗА НЕДАВНІ НЕВДАЧІ НА КОМУНІСТІВ.

БОСТОН, Месечузетс, 11. мая. — На дворічній конвенції юнії жіночих кравців, що відбуваеться тут від кількох днів, вийшла справа страйку сих кравців у Ню Йорку. Конвенція потвердила загальний страйк у жіночому кравецькому промислі в Ню Йорку.

Рівночасно конвенція виступила остро проти страйку, зарядженого кілька місяців тому назад комуністичними провідниками; конвенція каже, що сей страйк довів лишень до дезорганізації робітничих юній та що тепер треба тяжкої праці зі сторони юнії, заким робітники назад добудуть собі втрачений вплив. Власне в тій ціли треба буде робітникам вийти незадовго на страйк, який конвенція згори потверджує.

Комуністи, котрі прибули на конвенцію, а яких викинули збори, приходили з першу кождого дня домагатися допущення на конвенцію. Нині вже не прийшли.

ПРОГИБІЦІЙНИМ АҐЕНТАМ НЕ ВІЛЬНО СТРІЛЯТИ, ХИБА В САМООБОРОНІ.

ВАШИНГТОН, 11. мая. — Прогибіційне бюро розглянуло цілий ряд жалоб проти прогибіційних аґентів за вживанне пального оружа при нагоді ревізії або арештовань.

Бюро звільнило прогибіційного аґента з Вест Верджінії, що стріляв до автомобіля, коли сей не задержався для ревізії, але видало осторогу до всіх прогибіційних урядників, щоби вони вживали палького оружа тільки тоді, коли їх життя загрожене.

Конґрес занявся справою пострілення визначного бофальського громадянина Гансена прогибіційними аґентами.

ЛЕТУН ЗАГИНУВ ПІДЧАС ПРОБИ ВИСІСТИ НА КОРАБЕЛЬ.

ВАШИНГТОН, 11. мая. — Департамект фльоти подає, що поручник Джосеф Руні, пільот з американської военної фльоти, згинув, пробуючи спуститися своїм літаком на военний корабель Лексинґтон.

Лексинґтон має приспособлення до вожения літаків та площину для осідання літаків. Руні мав задачу осісти на сю площину, коли корабель був у руху. Руні якось не поцілив добре своїм літаком, упав у море й затонув. Моряки стали сейчас шукати за тілом, але не найшли. Він лишив матір.

СТРЕМЛІННЄ ЗА ЗЛУКОЮ ЦЕРКОВ.

КАНЗАС СИТІ, Мезуре, 11. мая. — На ґенеральній конференції методиської епископальної церкви постановлено 852 голосами проти 3, що ся церква має почати кроки для злуки з другими подібними церквами.

Для переведення злуки вибрано комісію, в яку ввійшло 37 членів: 7 епископів, 15 проповідників і 15 світських.

Ходить тут о злуку з пресбитеріянською церквою та методиською. Прихильники злуки рахують, що сі церкви злучені малиби 60,000 церков, 55,000 пасторів і професорів, 35 міліонів вірних та 1 міліярд 300 міліонів долярів маєтку.

Конференція заявилася рівночасно проти всякого кандидата, який не є строго за прогибіцією; вістре сеї резолюції звернене скрито проти Смита. Говорить резолюція, що як партії не будуть іменувати „мокрих" кандидатів, то церкви не будуть мішатися до політики.

ПЯТЬДЕСЯТЬЛІТНИЙ ЮВИЛЕЙ ШТРЕЗЕМАНА.

БЕРЛІН, 10. мая. — Кажуть, що ніякого німецького державного мужа від часів Бісмарка не пошанував німецький нарід так, як теперішнього миролюбивого міністра заграничних справ Штреземана з нагоди його пятьдесятьлітного ювилею.

ПЕНСІЇ ДЛЯ СТАРЦІВ В САСКАЧЕВАНІ.

Міністер рільництва в саскачеванськім правительстві Гемилтон конферував 9. квітня в Оттаві з федеральним міністром праці Гіненом в справі запровадження пенсій для старців в Саскачевані. Підчас послідної сесії саскачеванського сойму ухвалено закон про пенсії, який має увійти в життя зараз після проклямації.

ГРАНАТ РОЗІРВАВ ПЯТЕРО ДІТЕЙ.

З Соснівця повідомляють, що пятеро дітей в віці 6—9 літ, що найшли на подвірю свого дому артилерійське стрільно, почали ним бавитися й спричинили експльозію. Всі пятеро дітей в тяжкому стані відвезено до шпиталя.

АРЕШТУВАННЯ МІЖНАРОДНЬОГО ПАЧКАРЯ БРИЛЯНТІВ.

В Данціґу арештовано Мойсея Шульфріда з Варшави, який віз з собою 70 брилянтів величини фасолі. Походили вони від одного з совітських комісарів. Шульфрід належав до міжнароднього союзу злодіїв і торговців брилянтами.

ЧУДАСІІ.

В околицях наддунайської Сави, місцевости Прізренд, населення захвилювалось на звістку, що там найшли двоголового вужа. Місцеві селяне довго пробували його зловити живим, тому, що між ними панує повіря, що такий вуж є „післанцем божим". За якийсь час вужа зловили і передали окружній владі. Вуж жив тільки дві години; він мав справді дві голови, добре розвинені. Вуж є на 30 цм. довгий, сірий і належить до породи званої „великодним вужем", тому, що звичайно появляється біля Великодня. Цей рідкий зразок переданий в зоольоґічний музей. — У Парижі істнував до цього часу тільки один клюб їдунів „Клюб сто"; його члени організували вряди-годи обіди, в яких участь могли брати лише міліонери. Тепер оснували там новий клюб „100.000", призначений для „середнього Француза". Його голова заявив, що на те, щоби добре зїсти, не треба бути міліонером ні багатим, а... читати журнал згаданого клюбу, який подаватиме приписи дешевих і добрих страв, а також адреси добрих і дешевих ресторанів. Журнал упевняє, що буде вільний від реклями і купецьких інтересів. Щасливі його члени і ті, що вірять у нього...

ЯК КАЧОРОВСЬКИЙ ВИГАНЯВ ЧОРТІВ.

Дневник „Саскатун Стар" оповідає про судову розправу, в котрій головним героєм виступав священик російської православної церкви Василь Качоровський. В неділю, 11. березня, сей священик скінчив першу часть богослужения в церкві у Винтрон, коло Шіго, Саск., коли завважав, як до церкви увійшло двох новобранців Скабінських. Священик сказав: „Я не можу дальше правити богослуження з причини присутности двох людей в церкві". „Яких?" спитав Скабінський. „З причини твоєї і твоєї жінки". Він казав їм вийти на двір, де має їх поблагословити і впровадити в церкву. Скабінський відповів: „Ви не є господарем церкви, ми на се маємо тростів". Священик сказав, що не буде правити богослуження, бо в церкві є два чорти. Тоді батько Скабінського обстав за своїм сином і невісткою. „Се моя церква, — сказав він, — бо я її будував". „Як так; то ти також чорт. Забирайся з церкви!" — відповів йому Качоровський. Зачалася сварка на добре. В сварку вмішано жінку Качоровського. Скабінський сказав, що вона була з його сином цілий день на Різдво в шпіхлірі. Качоровська вхопила Скабінського за ковнір і випровадила на двір. Там Скабінський відтрутив її від себе, а вона вдарила його в лице. На те вийшов Качоровський з хрестом в руках і вдарив молодого Скабінського хрестом по голові. Розправа скінчилася соломонівським судом. Качоровському присуджено заплатити доляра кари з коштами за те, що бив Скабінського хрестом, а Скабінського на таку саму кару за те, що перешкодив у богослуженню.

3,000 ЗГОЛОШЕНЬ ЗА ПЕНСІЄЮ.

Зголошення за пенсією напливають швидко до Ради Відшкодовань Робітникам в Манітсбі, яка після нового закона має займатися розділюванням пенсій для старців. До Ради прийшло вже 3,000 зголошень. Між ними є зголошення від одної жінки, котрій вже 102 роки, кілька зголошень є від людей, що мають близько 100 літ, досить значне число від людей, котрим від 80 до 90 літ, але найбільше є від таких, що ще не мають 70 літ.

ТРУПИ ПО СЕЛАХ.

У Ворохті застрілив поліцай Хвойка парубка Стефка і зранив його брата, після суперечки з ними, лякаючись, що вони його побють. — У селі Журавічек, пшеворського повіту, селянин Драпала у приступі скажености вбив свою жінку, пасербицю, покалічив малолітнього пасерба і сам підрізав собі горло. — На забаві у селі Сокольники, поруч Львова, хтось невідомий ударив 20-літнього парубка Бочулю так сильно по голові, що цей помер.

ПІД ВПЛИВОМ ЛЕКТУРИ „РОЗБІЙНИКА КАРМЕЛЮКА".

Село Базар у Чортківщині межує вже з селами Заліщиччини, Тлустеччини і Бучаччини. І ось в сьому забитому від світа селі прочитали молоді хлопці повість про розбійника Кармелюка і так взяли собі його подвиги до серця, що рішили й собі попробувати піти його слідами. А вже найбільше захопився подвигами Кармелюка молодий, незвичайно нервовий (є тепер такі селянські діти!), 17-літний Дмитро Баран. Думка зробити щось в роді Кармелюка не давала йому спокою, переслідувала його днем і нічю. Не треба було богато переконувати йому своїх товаришів однолітків: Тимка Дудку і Дмитра Кардинала, захоплених тим ділом не менше Барана.

І ось ся трійка вибралася одного гарного дня в дорогу (се було 6. березня) — до сусідного села Мухавки, де всі три спинилися на тамошнім фільварку і стали намовляти службу, щоби вона кидала працю і йшла з ними. Там усіх трох арештувала поліція, перед якою вони призналися відразу, що хотіли створити ватагу, яка малаб роззброїти найближчі постерунки і вмашерувати з тріюмфом до Тлустого (чи навіть до Чорткова, де стаціоновані поважні відділи польського війска!)... Що мало бути далі — не знали.

Після арештування тих трох базарських хлопців поліція перевела на основі найденого в Барана спису майбутніх членів його ватаги численні ревізії й арештування в Базарі і в сусідних селах, між ин. в Бураківці заліщицького повіту. Арештовано щось 25 хлопців, самих малолітних. Старшим між арештованими (одиноким!) є тільки Олекса Червонюк із Золотого Потока в Бучаччині, що був за австрійських часів жандармом. Роля того Червонюка в сім „заговорі" покищо невияснена, але загально думають, що хтось із тих базарських хлопців був з ним знайомий і намітив його на коменданта ватаги — без його відома. При ревізіях найдено між хлопцями в Базарі три кріси три баґнети, три револьвери, 55 набоїв і 1 боксер.

Надіються, що небавком усі оперецкові заговірники вийдуть на волю і сим ціла справа буде зліквідована остаточно.

ЯК „ЕКСПЕРТИ" ДАЛИСЯ ОЦИГАНИТИ.

Місто Гемилтон, Онт., вислало своїх трох радних до Ню Йорку, як експертів, для оглянення машин, котрі мали намір купити. Радні поїхали, оглянули машини і оглядали місто, а побачивши в однім сторі дуже дешеві годинники, без надуми покупували їх. Відтак переконалися експерти від машин, що в їх дешевих годинниках якраз бракувало — машин. Міська рада до розпуку реготалася з нещасливих експертів і рішила не купувати машин, які вони припоручили купити.

400 ЖУРНАЛІСТІВ ПРИБУЛО НА ВИСТАВУ ПРЕСИ

ЗІХАЛИСЯ З ЦІЛОГО СВІТА НА ОТВОРЕННЯ ВИСТАВИ. ВЖЕ ОГЛЯНУЛИ РОЗВІЙ ПРЕСИ ВІД НАЙДАВНІЙШИХ ЧАСІВ ДО НАЙНОВІШИХ.

КОЛЬОНІЯ, Німеччина, 11. мая. — Новий люксусовий трен, який щойно впроваджено в Німеччині, відбув свою першу подорож і привіз до Кольонії 400 журналістів, що зіхалися з цілого світа, щоби бути при отворенню Міжнародної Вистави Преси.

Мейор міста привитав їх кількома словами, бо казав, що вони і без того будуть багато говорити, а ще більше слухати, тож годі мучити їх промовами. Всім журналістам дали приміщення по найкращих готелях.

Того самого дня пішли вони оглядати виставу. Довше задержалися в павільоні, який представляє розвій преси. Приглядалися йому через дві години, оглядаючи перший китайський часопис, а по нім той проґрес, по якім йшла преса по сегоднішний день. В тім павільоні представлений розвій преси ще від тих часів, коли всі вісти подавано при помочі огню, що його палили на горах, або коли вісти розносили барди, що вандрували від міста до міста, від двора до двора і співали пісні та передавали новини. Епоху ту перервав винахід Ґутенберґа.

Разом з тим представлено ті всі перешкоди, з якими доводилося пресі боротись в давні часи, з якими бореться вона ще й тепер. Є це цензура. Все те оглянули журналісти, а по тім пішли оглянути фільм, що представляє, в який спосіб виходить в світ модерно ведений часопис.

БЛАГАЮТЬ ЛІҐУ О ПОСЕРЕДНИЦТВО

НАЦІОНАЛІСТИЧНИЙ КИТАЙСЬКИЙ УРЯД ВЖЕ ВИСЛАВ ДО ЛІҐИ НОТУ З ПРОСЬБОЮ РОЗВЯЗАННЯ КИТАЙСЬКО-ЯПОНСЬКОГО КОНФЛІКТУ.

ШАНГАЙ, 11. мая. — Націоналістичний уряд в Нанкінґ вислав до Ліґи Націй ноту, в якій описує кріваві події, що мали місце в Тсінан-фу, де прийшло до боротьби між націоналістичними військами а японськими. Націоналістичний уряд скидає всю вину на Японців, які, не зважаючи на Вашинґтонську конференцію, переводять окупацію китайської провінції Шантунґ і провокують в той спосіб китайське населення.

Націоналістичний уряд готов віддати Лідзі Націй ту цілу справу до вирішення. В тій цили вислано з Ґаґи до Женеви д-ра Ванґ Чунґ, представника правительства в Пекіні, щоби давав Лідзі всі потрібні вияснення.

ІТАЛІЯ ЗАВЕРНУЛА З ДОРОГИ.

НІЛЕЗУНД, Шпіцберґен, 11. мая. — Ґенерал Нобіле завернув по 8-годиннім леті з дороги через густу мраку. Вибрався він на два дні, щоби розслідити землю Франц Йосифа. Але попав в таку мраку, що шкода було витрачувати час і енерґію на дальший лет, бо все одно, нічого не було видно.

ФРАНЦІЯ І АНҐЛІЯ ПІДДЕРЖУЮТЬ ЯПОНІЮ.

ТАК КАЖУТЬ СОВІТИ ПРО ВОЄННУ ЗАВЕРУХУ В КИТАЮ.

МОСКВА, 11. мая. — Совітські газети пишуть, що Японія відважилася знехтувати Вашинґтонський договір і занятн провінцію Шантунґ тільки тому, що вона в тихій згоді з Францією і Анґлією, які разом з нею хотілиби держати Китай далі в ярмі. Вкінці та борба являється, на думку совітів, тільки початком великої боротьби за Пасифік, а ту боротьбу зведуть між собою: Злучені Держави, Анґлія і Франція.

ЗАКПИЛИ СОБІ З МАҐІСТРАТСЬКИХ БАТЬКІВ.

БРУКСЕЛЯ, 11. мая. — Перед кількома днями управа міста Намуру над Мозою одержала телеграму, що до міста приїзджає індійський принц і принцеза Нітто з Драґпоре.

В означений день прибрано будинки, а рада міста з мейором ожидала гостей на двірці. Вони дійсно вийшли з вагону, убрані по індійськи, привиталися з старушками і перейшли через кордон дітей, що вийшли зі шкіл, щоби їх повитати. Але коли гості прийшли до Сити Гол, поскидали з себе індійські причандали і кождий пізнав, що це місцеві студенти, що встроїли такий жарт. Та нікому через те не напсували крови, тільки бідні батьки міста зажурилися, що дали себе викпити.

ЖАЛУЙТЕ ЗА ГРІХИ — КАЖЕ ПАПА.

НОВА ПАПСЬКА ЕНЦИКЛІКА ВКАЗУЄ НА УПАДОК ХРИСТІЯНСЬКОГО ДУХА.

РИМ, 11. мая. — Папа видав нову енцикліку і назначує свято Найсвятійшого Серця Христового днем, в якім всі вірні повинні молитися і жалувати за гріхи. Бо зле діється на світі. Церкву переслідують королі, уряди і безбожники. Всьо гонить тільки за богатствами і вигодами, а забуває за науку Христа. Навіть жіноцтво втратило всю свою скромність в поведенню і одязі. А церква не має змоги навіть виховувати молоде поколінне по школах, бо й це її відобрали. Одинокий вихід, звернутися до Серця Христового, молитися до него і жалувати за гріхи. А Господь, котрий готов був помилувати Содому, колиб там було 10 праведників, змилосердиться над людством і поведе його праведним шляхом.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 0, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Загряницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ПЕРЕНОСІМ ТЯГАРІ ЗІ СТАРОСТИ НА СВОЮ МОЛОДІСТЬ.

Не лишень наші люди думають тепер над справою забезпечення людини на старі роки. В цілій Америці займаються тепер сим важним питанням, хоча підходять до нього з другого боку. Коли в Америці питають: як добути працю для старого чоловіка? — то члени Українського Народного Союза в листах до Головної Канцелярії Союза говорять про питання: як забезпечити себе й родину на старі роки? Як забезпечити собі прожиток, а родині асекурацію на случай смерти? Як звичайно, при всякому питанню, богато дечого помилкового говориться. Але в розумних людий помилки на те робиться, щоби з них навчитися, як поступати розумно.

Який же розумний вихід зі сього клопоту?

Український Народний Союз до послідної конвенції давав своїм членам найдешевше в світі обезпечення. Себто за найнизчу в світі вкладку давав він певне забезпечення. родини на случай смерти. Обезпечення се було дешевше тому, **бо член зобовязувався перед організацією платити свої вкладки постійно, кождого місяця, до самої смерти. Колиб він перестав платити, він тратив членство, а тимсамим право до посмертної запомоги. Се був дуже простий спосіб обезпечення, зовсім невибагливий, але нашій іміграції він зовсім відповідав. Наші іміґранти були молоді люди, в силі віку, в силі заробкования: се був найкращий рід обезпечення для них.**

Та з часом молоді колись іміґранти постарілися, почули зменчуючуся силу зарібковання, і тоді вони стали домагатися других родів обезпечення. Чому їм не платити вкладок за молоду, а на старість бути звільненими від вкладок? Чому їм не платитиб вкладок за молоду, а на старість дістати ще й обезпечення за життя?

Сі роди обезпечення згідно з волею членів Союза ухвалено на послідній конвенції Союза. Вони дають членам обезпечення на старі роки тими власне способами, що дають їм запевкення обезпечення родини, хоч член не буде платити по 70. році життя, або по 20 роках свого членства. В одному роді обезпечення член дістає обезпечення ще за свого життя. Очевидна річ, що се є роди обезпечення, дорозчі від найдешевшого обезпечення, яке досі істнувало в Союзі. Очевидна річ, що за того рода обезпечення треба спеціяльно платити та що вкладки, розраховані на плачення до смерти, не можуть вистарчити на обезпечення, коли член має платити через 20 літ.

Отсе треба нашим членам добре зрозуміти, щоби не робити клопотів ні собі ні другому. Кождому з нас треба подумати про те, що станеться з нами на старі роки. Кождому з нас, коли ще можливо, треба записатися на той рід обезпечення, що накладає на нас більші тягарі, як довго ми молоді, щоби відтак зняти з нас тягарі, як ми постаріємося. Але тим, що постарілися, але за се не подбали, нічого з того приводу гніватися. Союз не забуває й про них.

Videor meliora, deterriora sequor!

(Я бачу битий шлях, а сходжу на бездоріжжа.)

Ці слова у своїй великодушности висказав один староримський політик, який робив політичні промахи, що наносили шкоду римському народові.

В наведеній сентенції криється велика мудрість, бо людина, котра потрафить признатися завчасу до своїх промахів не є пропащою. Вона може побороти свою слабосильність, свої похибки направити і з часом завернути на прямий шлях.

До міркувань на повисшу тему заставили мене голоси засліплених ворогів Обєднання в Злуч. Державах, котрі вже, слава Богу, останніми часами зачинають пізнавати своє бездоріжжа і добачувати наче крізь мраку битий шлях.

Колись непримиримі вороги Обєднання, зачинають сьогодня (ніби на зачіпку) дорікати Обєднанню, що воно чомусь то не дописує, не вивязується із своїх завдань.

Я маю на думці ріжних дрібненьких собі політиків та отих докторів-опозиціонерів Обєднання, які недавно тому заговорили про інтелігентний провід, чи відсутність його в наших організаціях в Америці. За лихий вислід виборів в краю бють вони рівнож американський політичний провід.

Згадані політикани не говорять тільки нічого про те, що в Америці й пальцем не кивнули, щоб не допустити до катастрофального висліду виборів. Вони лише констатують народне зло і не добачують ясно бездоріжжа у своїй громадянській „праці". — Вони потайки, у свойому сумлінню бються в груди, а прилюдно в своїй малодушности „шукають" поза собою винуватців халепи.

Та якби там не було, то вже сам факт, що всі українські політики бачать, що українська політика не дає тих результатів, які повинна би дати, є вже прямуванням на битий шлях.

Українці в старому краю понесли чималі страти при соймових виборах, бо страчено кільканацять мандатів в користь Поляків. Затрата мандатів наступила в наслідок міжпартійної гризні і розєднання в старому краю і в Америці.

Сьогодня чимало наших свідомих горожан болюче відчуває нашу невдачу при соймових виборах. До завершення цеї невдачі треба додати ще засуди польськими судами та нові арешти, про які доносить преса.

І Обєднання і „Свобода" звертали в своїм часі на те все увагу. Тому не мають ніякої слушности ті „західники", котрі твердять, що Обєднання чи Свобода занедбали поперти виборчу кампанію, бо, мовляв, американські Українці повинні були дати на вибори яких 20,000 долярів, а тоді наші брати в старім краю булиб виграли-побідили при виборах.

Правда, Обєднання, **і то лише Обєднання,** могло у виборчій кампанії відіграти дуже важну ролю. Я скажу виразніше: лише Обєднання могло притихомирити їдку міжпартійну боротьбу та вплинути на староkраєвих провідників, щоб у соймі національні групи Українців сотворили один Клюб.

Обєднання цього не провело в життя, бо не могло. А не було в силі провести тому, бо 1) всякі непочитальні люде в Злуч. Держ. стараються паралїжувати працю Обєднання і виступають на кождому кроці проти всякої акції з рамени Обєднання. Ці то вороги Обєднання мають ще ту звичку, що дуже насто, на случай невдач в українській політиці, дорікають і в пресі і на всяких зборах, що Обєднання сього або того не зробило. — Панове критики і опозиціонери! Чи можна рівночасно підрізувати горло молочній корові і доїти молоко? Правда, що ні! Чи можна дорікати Обєднанню, що воно не дало видатної помочи при виборах в старому краю, або що воно не повело як слід акції оборони засуджених на смерть і т. п.?

Кождий тямущий громадянин скаже — ні, бо 2) **Обєднання, в наслідок нерозуміння організаційних норм з боку ширшого громадянства, сьогодня не має ані резервових фондів на якусь, скажу, акцію, ані спеціяльно платних урядників, якіб нічим іншим не були заняті, лише слідкуванням за ходом, громадських справ Злучених Держав, так і в старому краю.**

Все, що робить уряд Обєднання, робить доривочно, за громадське „спасибі", бо кождий член заряду занятий своєю працею на „хліб наш насущний".

На цьому місці хочу сказати пару слів про арґументи, які вороги Обєднання висувають на денне світло. „Ми в суті річи, кажуть вороги Обєднання, не є проти Обєднання Українців в Америці, бо Обєднанне є Українцям в Зл. Держ. дуже потрібне. Ми, мовляв, лише проти деяких осіб, котрі засідають в Управі Обєднання".

Це дуже діточий арґумент, бож прецінь Обєднання це демократична інституція, котра дає можність кождому представникови якоїсь громадської ґрупи прийти на конґрес і вибирати собі любих людей, або й самим бути вибраними.

Чи ви, панове мальконтенти, думаєте собі, що учасники конґресу Обєднання мають бігати за вами і вас просити: будьте такі добрі і ходіть до нас, бо ми гинемо за вашим проводом тому, що ви старі австрійські парляментаристи?! Не було вас на зборах конґресу, бо ви були заняті домом, купленим за сирітські гроші, то й обійшлось без вас.

Делеґати громад вибрали молодших від вас, бо, впрочім, не кожда стара голова мусить бути наймудріша...

Обєднанне не стоїть на своїй висоті; Обєднанне має свої недомагання, але це недомагання нашого загалу.

Булоб в Зл. Держ. Обєднанне, як у зрілої нації, з добре наладнаним апаратом, то можнаб було і на старий край вплинути, щоб в краю партії поменьше між собою жерлися, та щоб **ішли (між собою) на компроміс** в таких справах як от вибори.

Обєднанне моглоб поширити пропаганду в українській справі, моглоб обняти в одну зорґанізовану групу тутешних Українців як американських горожан, а вже з того була би велика користь. Ми моглиб посунути скорше справу Рідної Школи в Америці і богато других важних народніх справ, колиб у нас було менше пустої критики, а більш доброї волі і розсудку. Тодіб ми бачили наш битий шлях і не сходили на бездоріжжа пустомельства.

Др. В. Клодницький.

КАСОВИЙ ЗВІТ ОБЄДНАННЯ

(За місяць квітень 1928).

1. ПРИХІД:

1) З перенесення з попередного місяця		$290.44
2) Прихід в квітні		820.90
Разом		$1,111.34

2. РОЗХІД:

а) На допомогу страйкуючим майнерам		$200.00
б) ВИСИЛКА ДО КРАЮ:		
1) Інваліди (по половині на допомогу і Дім Укр. Інвалідів)	$200.00	
2) На оборону невинно засуджених	150.00	
3) Рідна Школа	100.00	
4) Реміснича Бурса у Львові	100.00	
5) Центр. Союз Укр. Студ. (ЦЕСУС)	50.00	
6) Тов. „Просвіта" у Львові	25.00	
7) Інвалідам на Чехословаччині	25.00	
8) Український Шпиталь у Львові	25.00	
9) Кошти листів і висилки	8.75	683.75
в) Кошти вдержання канцелярії		25.00
г) Кошти дороги		10.00
Разом		$918.75

3. ЗІСТАВЛЕННЯ:

Прихід в місяцю квітни 1928	$1,111.34
Розхід	918.75
Остає в касі Обєднання з кінцем квітня 1928	$192.59

Обєднанне Укр. Орґанізацій в Америці.

В. Кедровський.

1917 РІК.

(107)

9. В негайних і неодкладних випадках вищі державні установи і відомства передають свої накази місцевим властям безпосередно, сповіщаючи одночасно про ці накази Секретаріят.

Підписали: Міністер-президент Керенський, міністер юстиції Зарудний. Петроград, 4 серпня 1917 року".

Головне в цьому документику те, що Центральна Рада зводилася на ролю якогось дорадного органу й то лише тоді, як Секретаріят того забажає; військового секретаря, секретаря шляхів, почти і телеґрафу зовсім не допускалося. А останній пункт інструкції давав можливість Тимчасовому Правительству робити свої розпорядження на Україні, які воно захоче й кому схоче. Вже немає чого говорити про виключення третини України з компетенції Ґенерального Секретаріяту, та ще й з ехидною припискою про можливість згоди земств на прилучення цих земель до України і т. д.

На пленарних засіданнях Центральної Ради 18—24 серпня (ст. ст.) по гарячих і довгих дебатах принято до керування Генеральному Секретаріятові „Інструкцію Центральній Раді".

Памятаю, що особливо бурні дебати відбувалися на фракційному засіданню С.-Революціонерів, та на засіданнях Центрального Комітету партії. Приняття, чи не приняття „Інструкції" цілком залежало від домінуючої в Центральній Раді партії С.-Революціонерів.

З приводу того 1) що „інструкція" ця являється абсолютно незадовольняючою навіть мінімума домагань орґанізованню українського громадянства; 2) що нею тимчасовим урядом порушена угода з Центральною Радою від 3 липня; 3) що вона була всупереч всяким принціпам етнографії та самоозначення населення; 4) що вона, суперечно здоровому розумові, штучно карбувала живе тіло України, відокремлюючи одну трету України; 5) що вона є просто ганебним документом, над змістом якого не можна навіть дискутувати — не виникало ні в кого з членів Центральної Ради, чи просто Українців жадних вагань. Скрізь, всіма однодушно, одноголосно документик цей оцінювався абсолютно неґативно.

Дискусії велися в другій площі. В них обговорювалася тактика Центральної Ради та всього українства на майбутне, що далоб найбільш успішне досягнення в національній боротьбі. „Інструкція" ця бралась на увагу по стільки, по скільки її можна булоб рахувати як один з перших, хоч може й не таких важних кроків на шляху до завойовання певних позицій. Лише постановка питання з приняттям „інструкції" в таку площу дала можливість приняти її Центральною Радою до відома. Питання це було на стільки гостре й на стільки Центральній Раді довелося насилувати себе, щоби з гнівом не відкинути зовсім цю „інструкцію" й не оголосити угоду 3. липня з тимчасовим урядом розірваною, що напр. фракція С.-Революціонерів розкололась. Величезна частина її, понад 70 душ, здержалася від голосування, вважаючи необхідним „інструкцію" відкинути, негайно зірвати з Т. Урядом і стати отверто на шлях дальшої революційної боротьби.

Власне кажучи, самого й приняття цієї „інструкції" не було, а було лише певне замаскування поновлення Центральною Радою своєї революційної боротьби, яку вона послабила була після угоди 3. липня.

Ця постанова Центральної Ради така:

„1. Вислухавши реферат Генерального Секретаріяту Української Центральної Ради про переговори з тимчасовим правительством у справі затвердження Генерального Секретаріяту й вислухавши видану 4 серпня тимчасовим урядом інструкцію Генеральному Секретаріятові, Українська Центральна Рада признаючи, що інструкції:

„1. продиктована недовірям до змагань усієї демократії України;

„2. пересякнена імперіялістичними тенденціями російської буржуазії у відношенню до України;

„3. ломить згоду української Ц. Ради з Тимчасовим Правительством від 3. липня;

„4. не дає можливости демократії України утворити владу на цілій території, заселеній українським народом;

„5. звужує й ослаблює значіння власти Ґенерального Секретаріяту, не обхоплюючи усіх краєвих справ і потреб населення України (справи: харчова, військова, судова комунікації, почт і телеграфів*);

„6. перешкоджує утворенню й праці міцної революційної краєвої власти (§§ 6 і 9);

„7. признаючи, всупереч порозумінню української й неукраїнської демократії, невідповідаюче взаємним відносинам націй в краю число (4) Ґенеральних Секретарів для представлених в Українській Центральній Раді неукраїнських національностей, має на цілі знищити єдність української та неукраїнської демократії;

„8. цілком не відповідає потребам і бажанням не тільки українського народу, але й національних меншостей, що живуть на Україні —

„Українська Центральна Рада вважає необхідним твердо й рішуче вказати тимчасовому правительству:

„а) що інструкція з 4 серпня стоїть у суперечности з угодою Укр. Ц. Ради з Тимчасовим Правительством від 3. липня, з якої тільки могла й може виходити Центральна Рада в своїй роботі підготовлення всієї України до автономного ладу, Українських Установчих Зборів і „Всеросійського Учредітельного Собранія";

„б) що інструкція служитиме перешкодою в дійсній роботі по організаціях краю, викликуючи зайві та непотрібні загострення й ослаблюючи сили та твердість революційної краєвої влади;

„в) що в інтересі добрих взаємовідносин між Україною й Росією необхідно в найкоротшім часі поробити заходи в цілях переведення в життя тих норм взаємовідносин між Тимчасовим Правительством і відповідальним перед Центральною Радою Ґенеральним Секретаріятом, які випливали без угоди третього липня.

„II. В інтересах найшвидшого встановлення доброго ладу, закріплення й поглиблення здобутків революції на Україні та здійснення необхідних для цього заходів, Укр. Цент. Рада уважає необхідним:

„1. Подати з числа 14 секретарів — 9 секретарів, зазначених в інструкції, на затвердження Тимчасовому Правительству;

„2. Доручити комітетові Укр. Ц. Ради й Ґенеральному Секретаріятові виробити статут, що визначав би взаємовідносини між Українською Центр. Радою та її Ґенеральним Секретаріятом;

„3. Доручити Ґенер. Секретаріятові виробити ряд законопроєктів у справі пляномірного задоволення трудових мас населення, а саме: в робітничій справі, земельній, харчовій і просвітній;

„4. Порушити перед Тимчасовим Правительством справу війни й миру, скасування смертної кари і инших репресій;

„5. Негайно приступити до підготовчої роботи по скликанню Установчих Зборів України і Всеросійського Учредітельного Зібрання;

„6. Звернутися до всіх націй України і, вказавши на всі хиби тимчасової інструкції, закликати трудові маси населення усієї України до організованої боротьби за свої інтереси і до обєднання коло Української Центральної Ради".

* * *

Увесь Ґенеральний Комітет стояв за те, щоби зовсім відкинути цю інструкцію та йти далі більше рішучим революційним шляхом боротьби за домагання українського народу. Тому, не зважаючи на те, що по інструкції Генерального Секретаря Справ Військових не могло бути, Комітет постановив, щоби й на далі С. Петлюра залишався Ґенеральним Секретарем, опираючись у своїй діяльности не так на Ґенер. Секретаріят, як на Ґенеральний Комітет.

На цьому ґрунті в першому-ж засіданню, по приняттю інструкції, Секретаріятові трапився інцидент.

Голова Секретаріяту В. Винниченко, відкриваючи перше засідання його, оголосив, що на нім присутним є, в інформаційних цілях, з правом дорадчого голосу, голова Ґенер. Комітету С. Петлюра. Останній, заявивши, що він рахував свою присутність тут як повноправного Ґенерального Секретаря, а не як голови Ґенерального Комітету, на що його Комітет не вповноважував, залишив збори.

Ґенеральний Комітет був обурений такою податливостю, з першого-ж кроку по приняттю інструкції, ще не затвердженого Петроградом Ґенерального Секретаріяту й знову підтвердив свою постанову, що С. Петлюра мусить бути в складі Ґенер. Секретаріяту як рівноправний Секретар, в противному разі там бувати йому на засіданнях немає чого. Комітет же тоді стане на шлях ведення військової політики цілковито на власну руку, не даючи Секретаріятові про військові справи жадних інформацій.

Сам С. Петлюра досить рішуче взиває до оборони своїх „революційних" прав Ґенерального Секретаря, що зрештою й примусило Ґенер. Секретаріят числитися з ним, як з повноправним Ґенеральним Секретарем Справ Військових.

(Дальше буде).

*) Тесаме, що у большевиків при „Самостійній Рад. Соц. Укр. Републ."

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

З НАГОДИ ВИБОРІВ У ДЖЕРЗИ СИТІ.

Наша народна пословиця каже, що „доброго приятеля в потребі пізнати".

Хто в нашій громаді не знає гром. Вілема МкҐоверна? Нема такого, хтоб його не знав. Він урядує як суддя в поліційнім корті при семій улиці в Джерзи Ситі. Він оказав свою приязнь нашим землякам при кождій нагоді. Чи то був Українець, чи чоловік иншої народности, хто лише коли його потребував в справах приватних чи орґанізаційних, Біл. МкҐоверн ніколи не відмовив своєї поради чи помочи, за котру не жадав ніякої грошевої заплати. Скільки то разів приходив він на наші збори, мітінґи чи забави, на яких заохочував наших земляків до спільної орґанізаційної праці. Не раз і не два казав він, що коли хочемо мати значіння в громаді, то осягнути се можемо лише через сильну числом місцеву орґанізацію.

У вівторок, 15 мая ц. р., відбудуться праймери-голосовання на кандидатів на ріжні уряди міські, повітові, стейтові і державні. Над вибраними тепер кандидатами будуть загальні вибори в листопаді цего року.

Вілієм МкҐоверн

Гром. Вілієм МкҐоверн є кандидатом на уряд „Коміті мена". Проти него виступає другий кандидат, Мр. Флин, котрий до сеї пори не оказав для нас жадного приятельства в нашій громаді. Тому бажаним і справедливим є, щоби кождий Українець і взагалі кождий Славянин в нашій громаді, без ріжниці, до якої він чи вона належать: партії, товариства, братства, церкви і т. п., попрацювали в користь кандидатури гром. Вілієма МкҐоверна, нашого щирого приятеля, і зазначили свій голос на демократичнім праймері бальоті коло його видрукованого імени. Голосуймо самі і старaймося, щоби наші приятелі голосували за гром. Віліємом МкҐоверном так, щоби він дістав більшість голосів і був вибраний кандидатом на уряд „Коміті мена" до рішаючих виборів в осени. Покажім йому практично, що ми вміємо оцінити працю нашого приятеля і що ми є його приятелі в потребі. Тепер він потребує нашого голосу і праці в користь його кандидатури. „Приятеля пізнати в потребі".

П. Мацїйовський.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ШИКАҐО, ІЛЛ.

Січова забава демократичних Січей.

В суботу, дня 28. квітня с. р., Демократична Січ ім. Трильовського, а також новозорґанізований другий відділ при Укр. Прав. Громаді уладили гостину і вечірку, як несподіванку на честь Кошовому С. Мусійчукови. Гостина випала дуже добре, а головно перший раз взяли спільну участь Українці католики і Українці православні.

Справу орґанізації цеї вечірки взяли на себе женщини. На вечірці було поверх 200 Січовиків, Січовичок та приятелів п. Мусійчука. Було багато промов, в одній з яких п. Н. Тимуш розповів, як монархісти руйнують січові орґанізації та що потерпів через них Кошовий. Після промов усі демократичні товариства піднесли Кошовому великий жмут квітів та дарували золотий годинник і чек, як відшкодовання страт, що потерпів т. Мусійчук від гетьманців.

На кінці забрав слово сам п. Мусійчук, в якім дякував присутним за велику честь. По тім, на заклик п. Майорчака зложитись на політичних вязнів, зібрано $13.00, які вислано до Обеднання.

[illegible] Гість.

—o—

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

Новий український адвокат.

Український Горожанський Клюб урядив в неділю, 29. квітня, бенкет з нагоди допущення до адвокатської практики місцевого адвоката п. Володимира Ваверчака. Бенкетова галя Ліберті була виповнена по береги запрошеними гістьми не тільки з Перт Амбою, але й околиці. Тостмастером був Іван Ваверчак, брат Володимира, а між бесідниками вечера виступали: посол Томас Генсон, др. Едвард Генсон, о. Михайло Лисяк, комішенер публичного безпеченства Матю Урбанський, заступники комішенерів Смит і Меловні, Мясопуст, Кожушко, Осип Буката, Роман Слободян з Елизабету; Теодор Грицей з Филаделфії; музик Едвін Бент, Езра Каркус і другі.

Володимир Ваверчак.

Бесідники підносили витревалість молодого адвоката, котрий здобував собі знання, працюючи рівночасно на своє життя. Він покінчив висшу школу в Перт Амбою, калидж і право в Нюарку.

По бенкеті пішли танці при музиці орхестри п. Січки.

П. Ваверчак буде мати канцелярію з братами Каркусами, при 782 Стейт Стріт у Перт Амбою.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Шандровський відїзджає на концерти в Европі.

Відомий український співак Гліб Шандровський, котрий співав довший час в Каліфорнії, повернувся до Ню Йорку і відїзджає на днях до Европи на 12-тижневе концертове турне в Англії і Франції. Поверне до Ню Йорку у вересні с. р.

—o—

ТЕРИВИЛ, КОНН.

Дбаймо про школу і просвіту, а не тільки про кадило.

В нашій місцевости живуть майже самі Лемки. Досі жили вони в спокою і любови, стараючися виховати своїх діточок на добрих синів і дочок українського народа. Як звичайно всі Лемки, так і наші дбали про церкву, але не забували і за другі потреби. Тому дбали про те, щоби була українська школа та щоби був гарний хор, який горнув би біля себе нашу молодь.

Та мабуть це не до вподоби нашому теперішньому рутенському парохови, котрий заводить нові порядки. Для него існує тільки сповідь і кадило і ми не були би тому противні, колиб священик мав таке саме розуміння і для других потреб, от хочби для справи Рідної Школи в Америці. Ціла наша іміґрація думає над тим, як нам піднести українську школу в Америці, бо всі ми прийшли до переконання, що без такої школи пропадемо без сліду і то в дуже короткому часі. А наш нарох розганяє не тільки хор, але й школу, бо каже, що для нас вистарчить двомісячна школа підчас вакацій. А будуть учити сестри і то головного катехізму. І якаж то буде користь з тої школи, що буде тревати тільки два місяці на рік. То буде так якби було з нашою землею, колиб світило і гріло сонце тільки через два місяці в рік. Я думаю, що наша громада на таке не пристане. Нам треба доброї школи і добрих учителів. Того вимагає наш власний інтерес. Бо не буде української доброї школи, не буде і сліду по нас в Америці. До такого переконання прийшов наш Лемко, а як Лемко раз про щось переконається, то вже від свого не відступить.

Лемко.

—o—

СИРАКЮЗ, Н. Й.

І наша громада протестує.

В неділю дня 29. квітня відбулися в нас протестаційні збори. Зійшлося поважне число громадян, щоби запротестувати проти найновіщого ляцького злочинства, себто засуду на смерть двох невинних Українців: Василя Атаманчука й Івана Вербицького. Треба піднести, що найбільше число присутних становили наші брати Лемки і Закарпатські Українці.

Місцевий парох о. Сидоряк пояснив присутним, чому саме їх сьогодня скликано на збори та проти чого треба нам протестувати. По нім говорили Віктор Осухівський і Гавриїл Туркевич, котрі представляли наші злидні під Польщею та загрівали нашу іміґрацію до допомоги в боротьбі з Польщею.

Гром. Данько Мацко, родом з Лемківщини, підніс, що в такій хвилі повинен весь наш нарід, Лемко чи Угорський Українець чи Подоляк, заняти одне і те саме становище супроти нашого національного ворога.

По тім відчитано протестаційні резолюції, які принято одноголосно.

Резолюції рішено вислати до Ліґи Націй, президента польської держави і до секретаря стейту. На покриття коштів телеґрам зложено $69.

Ухвалені резолюції були поміщені в місцевих анґлійських ґазетах. Оттак і наша громада сповнила свій народний обовязок.

Громадянин.

ГОЛОСИ ЧИТ.

СТЕРЕЖІТЬСЯ ОБМАНЦІВ.

Скільки то вже в нашій „Свободі" не було ріжних осторог перед обманцями, але те не помагає. Кілька долярів на Рідну Школу чи інвалідів годі вижебрати, але прийде обманець, то витягне від нашого чоловіка тисячі. І в нашій рочестерській громаді вже було кілька случаїв ріжних обманств, але видно, що наука пішла в ліс, бо ото маємо тепер новий випадок.

От прийшов до нашого чоловіка, Дмитра Рудого, якийсь чужинець і питав за домом, що був виставлений в сусідстві на продаж. Розпитав і пішов, а на другий день прийшов ще з другим, котрий рівнож хотів купувати дім. Виявилося при тім, що той другий чоловік вернув з Австралії, де працював в золотих майнах. Він розповідав про золото, що має з собою, але говорив другому так, щоби Рудий чув. Перший казав, що він має брата в Батавії і він певно купить те золото. Потелефонували по него і за кілька годин він приїхав. Але торгу не добили, бо він не мав потрібної скількости грошей. Тоді перший запропонував Рудому, щоби вони купили те золото до спілки, а по тім поділяться зиском. Рудий витягнув з банку $5000 і забрав баксу з золотом. Австралієць поїхав собі, а перший пішов в місто шукати за купцем. Пішов і не вернувся. Рудий відчинив баксу з золотом і переконався, що золото перемінилося в мосяж. Двох обманців було Поляками, а один з них був Українець.

Всі американські ґазети подали про цей випадок. І я його подаю, щоби наші люде стереглися перед того рода обманцями, яких усюди повно.

Михайло Юрків,
Рачестер, Н. Й.

ПРОТОКОЛ

РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗА,

яке відбулося на днях від 15-го до 18-го лютого 1928 р. в домі У. Н. Союза, 83 Гренд ул., Джерзи Сіті, Н. Дж.

ЗВІТ З КОНТРОЛІ ГОЛ. РЕК. СЕКР. У Н СОЮЗА.

(14)

Льокація фондів.

Фонд посмертний.

Готівка	$197,158.04
Морґечі	603,183.92
Бонди	417,675.55
Разом	$1,218,017.51

Фонд адміністраційний.

Готівка	$23,700.27
Реальність	11,369.36
Друкарня	3,000.00
Разом	$38,069.63

Фонд резервовий.

Готівка	$ 82,759.17
Морґечі	136,620.00
Бонди	33,667.00
Реальність	19,500.00
Разом	$272,546.17

Фонд народний.

Готівка	$8,346.58

Фонд конвенційний.

Готівка	$23,506.01

Фонд сирітський.

Готівка	$16,545.02
Морґечі	93,100.00
Бонди	60,420.50
Разом	$170,065.52

Фонд запомоговий.

Готівка	$19,637.88
Морґечі	33,400.00
Разом	$53,037.88

БІЛЯНС.

Стан чинний.

Готівка	$371,652.97
Морґечі	866,303.92
Бонди	511,763.05
Реальність	30,869.36
Друкарня	3,000.00
Разом	$1,783,589.30

Стан довжний.

Фонд посмертний	$1,218,017.51
„ резервовий	272,546.17
„ запомоговий	53,037.88
„ адміністраційний	38,069.63
„ народний	8,346.58
„ конвенційний	23,506.01
„ сирітський	170,065.52
Разом	$1,783,589.30

Молодечий Департамент.

ПРИХОДИ:

Липень	$3,710.98
Серпень	2,890.64
Вересень	3,570.98
Жовтень	3,177.34
Падолист	3,590.85
Грудень	3,509.32
Разом	$20,450.11

РОЗХОДИ:

Липень	$13,016.06
Серпень	553.88
Вересень	737.52
Жовтень	504.96
Падолист	990.72
Грудень	7,571.15
Разом	$23,374.29

ЗІСТАВЛЕННЄ.

Готівка з кінцем червня 1927 р. остала	$57,947.41
Прихід за час 6 місяців	20,450.11
Разом	$78,397.52
Розхід за час 6 місяців	23,374.29
Готівка з кінцем 31. грудня 1927 р. остає	$55,023.23

Готівка знаходиться:

Фонд посмертний.

Elizabeth Trust Co., Elizabeth, N. J.	$10,577.43
Peoples Nat'l Bank, Elizabeth, N. J.	10,121.46
Union County Trust Co., Elizabeth, N. J.	5,354.68
Разом	$26,053.57

Фонд адміністраційний.

Mutual Saving Fund Harmonia, Elizabeth, N. J.	$27,525.76
Union County Trust Co., Elizabeth, N. J.	1,443.90
Разом	$28,969.66

Стара Резерва Молодечого Союза

З днем 30. червня 1927 р. стара резерва остала	$15,787.21
Процент за 6 місяців	308.02
Разом	$16,095.23
Виплачено одно посмертне на суму	40.00
З днем 31. грудня 1927 готівка старої резерви остає	$16,055.23

Готівка знаходиться.

N. J. Title Guarantee & Trust Co., Jersey City, N. J., time dep.	$15,709.82
N. J. Title Guarantee & Trust Co., Jersey City, N. J., check acc't	345.41
Разом	$16,055.23

Інвестиція готівки в морґечах.

З днем 30. червня 1927 остало на морґечах	$46,600.00
За час 6 місяців сплачено морґечів на суму	500.00
З кінцем 1927 р. остає на морґечах	$46,100.00
За час 6 місяців інвестовано в бонди суму	$17,318.00

(Дальше буде)

Михайло Зощенко.

БАТЬКО.

—o—

Недавно Володка Гусіва покликали перед суд. Признали його батьком немовляти з обовязком платити третю часть платні. Смуток молодого щасливого батька годі висловити словами.

— Я — каже — все з відразою глядів на немовлята. Таж вони ноженятами вимахують, верещать, пчихають. Одяг також легко можуть заваляти. Просто годі видержати з немовлятами.

А тут іще гроші вали такій дрібноті. Давай йому третю частину платні. От так ні з того ні з цього. Таж — кажу — від того просто розхоруватися можна. — Я сказав це судді.

— Смішно — кажу — народній суддьо! Просто — говорю — смішне, що за неморальність. Така дробинка тай третю часть йому? Немовля — кажу — не пє, не курить, не грає в карти, а що місяця клади йому на стіл. Таж то можна розхоруватися — від такої неморальности.

А суддя каже:

— А до дитини признаєтеся, чи ні?

Кажу:

— Дивують мене ваші слова, народній суддьо. Просто — кажу — обидливі слова. Дитина, самособою, не моя. Але — кажу — знаю я, чиї то інтриги. То Маруся Коврова, їдовита ропуха, журиться моїми грішми. То вона домагається аліментів. То її справа. А я — каже — сам дістаю 32 рублі. Десять карбованців і 75 шагів віддати — щож то буде? То я маю ходити в подертих штанах? А тут зараз Маруся за мої гроші фортепяни буде купувати і підвязки батистові. Тьфу — кажу — пропадь, що за прикрість!

А суддя каже:

— Дитина ваша, чи ні?

Кажу:

— А біда знає. Нема — кажу — на ньому підпису. Може і не моя. Якжеж можна йому третю часть платити?

Суддя:

— Може і ваша. Пригадайте лише собі.

Кажу:

— Що маю пригадувати. Щож до Марусі — прийшла раз до мене. І трамваєм ми їздили разом. Я платив. Та за це не можу місячно платити. Навіть не пробуйте.

Суддя каже:

— Коли сумніваєтеся, то зараз оглянемо дитинку, побачимо, які в нього прикметні знаки.

А Маруся, ропуха їдовита, стоїть тут собі тай розвиває немовля.

Глянув суддя на немовля та й каже:

— Носик цілком схожий на ваш.

Кажу:

— Даруйте, я носика не відпекуюся. Носик, самособою, подібний. За носик — говорю — можу все три або три і пів рубля платити. Але зате ціла решта орґанізму не моя. Я брунет, а дитина, будь ласка, біла як двері. Три рублі, або — кажу — два і пів можу платити за це біле. Навіщо — кажу — більше, коли воно не пє, не курить і до профсоюзу не належить?

Суддя каже:

— Схожість — дійсно зглядна річ. Дитина справді біла наче двері. Але носик, викапаний тато.

Кажу:

— Носик, не доказ. — Носик — кажу — наче й мій, але дірочки в носику не мої — дуже малюсенькі дірочки. За такі дірочки не можу платити більше як карбованця.

Тут Маруся Коврова завиває дитину у хустку та й каже:

— Що воно біле як двері — то ще не доказ. Мені могли дитину в шпиталі переміняти. Воно як народилося, не було таке біле як двері. Темнаве було. І кричало тоненько. Викупали його, а воно вже біліселенько та й верещить захрипло. А тамто викапаний тато.

Суддя каже:

— Я сам можу розхоруватися з того всього. Де повитуха?

Приходить повитуха.

— Правда — каже — деякі обурюються за заміну. А ми, буває, маємо по вісімдесять сім поліжниць. Немає в нас часу випалювати знаки на немовлятах.

Кажу:

— За це біле хай би я вже й платив по двацять шагів та й то не можу згодитися. Тамто — кажу — смагляве може й моє, але це — кажу — самособою, що не моє. Позвольте — кажу — народній суддьо, відійти та й не марнувати часу.

А суддя каже:

— Заждіть хвилиночку. Зараз оголосимо присуд.

І оголосили — маю платити третю часть платні.

Кажу: Тьфу на всіх. Від того можна розхоруватися.

Мимовільна щирість.

Одна вдова казала свому помершому чоловікові виписати на нагробнику: „Спочивай у спокою — аж побачимося знову!"

—o—

Злагіднюючі обставини.

Суддя: Чи обвинувачений може навести якусь обставину, що могла би вплинути на зменщення кари?

Обвинувачений: Це, пане суддя, що мене замикали вже чотирнацять разів і воно нічого не помогло.

—o—

Небезпека.

Німецького фільософа запросили раз на весілля; молодий мав 60 літ, молода 19. Одна пані спитала фільософа, чи таке подруже може ще сподіватися дітей. „Сподіватися — ледви — відповів Кант — але боятися можуть".

—o—

Вуйко (до 7-літнього Степанка): Щож ти дістав від татка на імянини?

Степанко: Апарат до голення.

Вуйко: Таж тобі щойно сім літ!

Степанко: Тимчасом тато ним голиться, заки я підросту.

У гостинниці.

Власник гостинниці (до гостя): Будьте певні, що я додаю до того вина.

Гість: Так, так, це зараз пізнати в смаку.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за місяць квітень 1928 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	368.80	140.	45.69
2.	176.46	141.	19.91
3.	71.36	142.	102.48
4.	79.60	143.	20.96
5.	78.40	144.	49.75
6.	35.23	145.	45.36
7.	231.40	146.	87.66
8.	168.20	147.	353.77
9.	125.08	148.	10.16
10.	182.30	149.	57.03
11.	7.93	150.	20.09
12.	110.86	151.	74.97
13.	40.56	152.	69.08
14.	64.30	153.	18.53
15.	41.32	154.	42.35
16.	40.52	155.	310.08
17.	26.53	156.	92.40
18.	110.86	157.	39.63
19.	9.19	158.	28.74
20.	153.57	159.	60.36
21.	55.76	160.	74.37
22.	85.10	161.	103.52
23.	30.46	162.	53.12
24.	118.67	163.	89.96
25.	43.78	164.	88.15
26.	41.08	165.	96.87
27.	39.89	166.	16.02
28.	157.40	167.	37.82
29.	169.05	168.	132.47
30.	71.51	169.	35.92
31.	144.14	170.	173.09
32.	34.00	171.	42.30
33.	60.96	172.	29.10
34.	110.71	173.	20.91
35.	17.28	174.	30.24
36.	78.72	175.	94.16
37.	65.29	176.	35.70
38.	228.40	177.	70.70
39.	113.33	178.	36.66
40.	32.01	179.	167.76
41.	48.40	180.	7.43
42.	101.59	181.	132.04
43.	61.59	182.	120.70
44.	146.19	183.	104.27
45.	170.98	184.	7.33
46.	36.75	185.	87.89
47.	25.24	186.	62.25
48.	49.05	187.	48.66
49.	17.52	188.	22.94
50.	84.40	189.	38.57
51.	51.21	190.	9.60
52.	34.56	191.	75.61
53.	48.28	192.	61.34
54.	20.05	193.	156.00
55.	52.31	194.	14.72
56.	106.45	195.	33.60
57.	102.45	196.	43.46
58.	87.55	197.	31.28
59.	135.99	198.	55.77
60.	16.43	199.	9.76
61.	55.72	200.	73.46
62.	74.31	201.	52.55
63.	243.57	202.	31.21
64.	71.65	203.	92.00
65.	280.72	204.	68.68
66.	104.05	205.	20.06
67.	129.40	206.	312.50
68.	31.41	207.	45.30
69.	83.90	208.	32.17
70.	246.89	209.	109.88
71.	14.76	210.	40.53
72.	52.94	211.	122.67
73.	85.30	212.	30.47
74.	63.12	213.	282.09
75.	99.39	214.	44.21
76.	237.08	215.	33.00
77.	84.85	216.	37.81
78.	139.11	217.	314.66
79.	3.51	218.	260.54
80.	33.16	219.	49.42
81.	127.29	220.	117.73
82.	51.66	221.	303.22
83.	74.35	222.	19.68
84.	23.03	223.	149.90
85.	106.28	224.	7.69
86.	167.25	225.	31.61
87.	106.25	226.	18.64
88.	6.05	227.	64.71
89.	12.32	228.	49.93
90.	216.38	229.	204.85
91.	202.63	230.	206.16
92.	15.49	231.	54.95
93.	47.08	232.	55.12
94.	187.92	233.	56.73
95.	67.03	234.	136.74
96.	457.64	235.	104.35
97.	58.80	236.	91.18
98.	147.27	237.	150.26
99.	150.72	238.	63.63
100.	79.93	239.	180.54
101.	56.20	240.	12.72
102.	300.41	241.	74.47
103.	58.25	242.	117.67
104.	177.96	243.	92.46
105.	139.82	244.	27.84
106.	201.81	245.	123.25
107.	54.28	246.	33.51
108.	91.33	247.	229.94
109.	98.27	248.	46.05
110.	25.27	249.	31.60
111.	38.10	250.	17.40
112.	160.76	251.	125.74
113.	88.14	252.	49.21
114.	54.55	253.	67.08
115.	23.98	254.	117.84
116.	63.86	255.	68.14
117.	73.70	256.	30.40
118.	68.58	257.	51.85
119.	37.69	258.	30.39
120.	143.16	259.	144.47
121.	84.00	261.	21.67
122.	52.39	262.	39.98
123.	97.39	263.	67.40
124.	92.65	264.	24.11
125.	16.85	265.	43.13
126.	81.28	266.	76.89
127.	99.97	267.	38.50
128.	57.18	268.	60.70
129.	30.92	269.	37.96
130.	208.51	270.	139.17
131.	27.87	271.	34.48
132.	120.99	272.	7.13
133.	148.12	273.	86.74
134.	36.61	274.	139.63
135.	103.73	275.	74.82
136.	133.87	276.	372.42
137.	[illegible]	277.	67.84
138.	[illegible]	278.	47.49
139.	12.50	279.	8.33

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
280.	102.11	336.	148.14
281.	19.55	337.	14.19
282.	171.21	338.	224.40
283.	108.46	339.	55.80
284.	27.41	340.	20.18
285.	35.66	341.	58.08
286.	65.30	342.	175.75
287.	10.97	343.	19.84
289.	24.44	344.	48.43
290.	50.87	346.	18.68
291.	26.76	345.	94.92
292.	226.41	347.	46.83
293.	26.18	348.	15.38
294.	44.27	349.	56.03
295.	176.06	350.	61.64
296.	208.93	351.	36.27
297.	12.48	352.	64.29
298.	51.83	353.	22.53
299.	63.88	354.	36.38
300.	239.37	355.	42.86
301.	98.60	356.	22.72
302.	8.76	357.	33.39
303.	57.81	358.	41.21
304.	39.82	359.	26.27
305.	68.70	360.	58.68
306.	17.45	361.	258.51
307.	27.26	362.	30.63
308.	93.99	363.	112.41
309.	31.68	364.	231.89
310.	38.42	365.	89.34
311.	13.87	366.	11.50
312.	53.20	367.	193.92
313.	13.81	368.	18.04
314.	12.05	369.	157.72
315.	16.56	370.	187.39
316.	208.77	371.	97.07
317.	95.43	372.	12.33
318.	104.62	373.	19.36
319.	25.68	374.	15.69
320.	83.92	375.	21.00
321.	103.34	376.	7.06
322.	26.48	378.	16.09
323.	47.07	379.	51.62
324.	111.05	380.	18.91
325.	46.81	381.	29.16
326.	136.96	382.	14.39
327.	33.99	384.	88.93
328.	14.37	385.	223.87
329.	15.02	388.	182.88
330.	93.16	392.	15.97
331.	33.48	393.	23.82
332.	59.93	396.	72.19
333.	93.71	400.	52.99
334.	119.35	401.	28.52
335.	42.50		

З місячних вкладок старих родів обезп. $31.500.18

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
10.	90	183.	2.04
16.	1.78	187.	2.00
25.	12.30	195.	6.89
26.	13.28	204.	3.53
29.	3.25	206.	12.39
31.	11.75	211.	6.46
34.	4.76	217.	11.64
37.	1.61	218.	2.56
38.	8.91	221.	5.25
49.	4.17	229.	3.68
56.	4.52	237.	3.05
58.	7.10	239.	4.13
59.	12.81	245.	8.46
64.	4.67	246.	1.29
65.	4.90	247.	7.99
67.	2.68	248.	1.71
78.	3.71	251.	2.00
83.	6.65	266.	8.08
84.	2.41	271.	1.70
85.	6.75	276.	8.46
87.	6.64	277.	1.72
91.	2.77	278.	1.04
92.	2.52	281.	12.90
94.	5.89	284.	1.32
97.	16.19	287.	1.72
99.	3.55	292.	2.06
100.	2.00	295.	4.25
102.	7.59	301.	1.74
105.	12.90	309.	5.07
106.	3.26	322.	2.04
110.	2.06	323.	4.19
112.	3.91	324.	1.90
130.	13.68	326.	11.16
131.	2.17	332.	1.99
133.	4.97	333.	2.45
137.	3.54	338.	12.62
138.	3.54	344.	3.56
142.	2.67	346.	2.51
143.	2.57	350.	1.70
144.	13.05	357.	8.43
147.	7.87	359.	4.62
160.	23.99	361.	12.65
163.	13.33	363.	5.69
167.	5.60	366.	4.73
168.	5.70	372.	11.34
177.	20.35	382.	4.31
179.	2.16	385.	11.17
181.	2.51	388.	3.99

З місячних вкладок нових родів обезп. $562.08

Разом від членів	$32,062.26
Процент від бондів	1,647.79
Процент від морґечів	3,373.15
Сплати морґечів	15,957.50
Сирітські части по бл. п.:	
Іван Рапко, в. 179	300.00
Андрій Куземчак, в. 113	900.00
Анна Трач, в. 318	400.00
Вінцент. Курпеля, в. 80	200.00
Катер. Петрик, в. 156	800.00
Разом	$55,640.70

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Іван Рапко, в. 179	750.00
Андрій Куземчак, в. 113	1,000.00
Анна Трач, в. 318	1,000.00
Вінцен. Курпеля, в. 80.	750.00
Мих. Присташ, в. 230	500.00
Стефан Кащак, в. 38	1,000.00
Марія Бігуняк, в. 202	500.00
Андрій Федейко, в. 104	500.00
Павло Жмінка, в. 147	1,000.00
С. Дровницький, в. 99	981.56
Григ. Плекан, в. 367	500.00
Михайло Януш, в. 289	500.00
К. Гринишин, в. 147	200.00
Стефан Дяк, в. 1	1,000.00
Теофіль Качмар, в. 117	500.00
Іван Париляк, в. 160	1,000.00
Параск. Фльорко, в. 309	500.00
М. Адамовський, в. 38	1,000.00
Григорій Стапай, в. 242	1,000.00
Михайло Заїк, в. 280	1,000.00
Катер. Петрик, в. 156	1,000.00
Д. Захарейчук, в. 270.	1,000.00

Запомоги з фонду запомогового:

Іван Білас, в. 21	50.00
Іван Кузьо, в. 31	50.00
Мих. Томко, в. 31	50.00
Іван Карнав, в. 45	50.00
Василь Бусько, в. 49	50.00
Микола Лесюк, в. 194	225.00
Петро Панчак, в. 179	13.00
Петро Бабяк, в. 183	50.00
Онуфер Кучма, в. 215	75.00
о. М. Копачук, в. 219	25.00
Магда Гринишин, в. 223	50.00
М. Мачковський, в. 254	75.00
Іван Шубеляк, в. 254	50.00
Стефан Баюс, в. 294	50.00
П. Волошановський, в. 296.	75.00
Іван Олійник, в. 342	25.00
Каролина Козевич, в. 344	100.00
Олена Диделюк, в. 345	50.00
Дмитро Гнатів, в. 367	50.00

Виплати з фонду сирітського по бл. п.:

Лука Вітенко, в. 170	325.00
Андрій Ващур, в. 113	50.00
Ол. Ольшаницький, в. 99	130.00
Катерина Кучмій, в. 36	32.50

Виплати з фонду народного:

Пенсилвенія Огайо Реліф, допомога для страйкуючих майнерів	500.00
Свобода за магазин Мол. Департаменту	354.05

Виплати з фонду адміністраційного.

Свобода за орган	3,969.30
Платня гол. уряду	540.00
Акціонер за оцінку грамот	400.00
Головний лікар	37.50
Рент за офіси У. Н. С.	100.00
Чеймбер оф Камерс річна вкладка	25.00
Публичний нотар за праці при контрактах і справозданнях до стейтів та оцінки грамот	23.00
Стейти за лайсенси	10.00
Направа машин	3.50
Інжінір за поміри при будові	25.00
Видатки канцелярійні: почта, телефон і т. п.	70.19
Кошти будови дому У. Н. Союза	2,430.00
Інвестиція готівки в морґечу	3,500.00
Разом	$30,869.60

ЗІСТАВЛЕННЄ.

Готівка з кінцем міс. марта остала	$431,726.80
Прихід за квітень	55,640.70
Разом	$487,367.50
Розхід за квітень	30,869.60
Готівка з кінцем міс. квітня остає	$456,497.90

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$456,497.90
Морґечі	857,930.00
Бонди	511,763.05
Реальність	36,420.41
Друкарня	3,000.00
Разом	$1,865,611.36

Стан довжний:

Фонд посмертний	$1,281,647.70
„ резервовий	280,046.33
„ запомоговий	55,691.08
„ адміністрац.	41,178.43
„ народний	8,096.98
„ конвенційний	26,644.22
„ сирітський	172,306.62
Разом	$1,865,611.36

Теодор Грицей, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр;
Р. Слободян, г. фін. секр.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

за місяць квітень 1928 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	23.60	36.	1.00
2.	16.95	38.	22.10
3.	12.60	39.	9.00
4.	2.48	40.	3.60
5.	6.55	41.	3.60
6.	2.50	42.	9.23
7.	27.45	43.	6.00
8.	13.95	44.	20.05
9.	24.08	45.	11.25
10.	5.65	46.	50
12.	1.80	47.	2.55
13.	3.45	50.	5.40
14.	1.85	51.	1.15
15.	7.45	52.	75
16.	8.60	53.	6.30
17.	2.70	54.	50
18.	9.90	55.	7.65
20.	7.65	56.	20.05
21.	7.65	57.	6.75
22.	15.53	58.	10.60
23.	2.50	59.	15.80
24.	16.65	60.	1.80
25.	1.60	61.	5.40
26.	4.30	62.	8.10
27.	3.00	63.	25.65
28.	25.45	64.	6.00
29.	20.50	65.	31.75
30.	8.60	66.	3.15
31.	23.85	67.	13.95
34.	18.00	68.	2.30
35.	2.48	69.	4.50

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
70.	26.20	232.	4.50
72.	9.00	233.	25
73.	8.10	234.	29.50
74.	3.15	235.	5.63
75.	18.50	236.	4.50
76.	30.83	237.	22.50
77.	7.65	238.	2.95
78.	1.90	239.	20.70
80.	4.28	241.	7.90
81.	7.90	242.	13.30
82.	5.40	243.	18.25
83.	12.38	244.	3.15
85.	11.70	245.	15.10
86.	7.45	246.	3.60
87.	14.20	247.	31.75
88.	90	248.	5.18
89.	3.60	250.	1.35
90.	31.95	151.	11.70
91.	24.55	252.	5.20
93.	3.85	253.	2.70
94.	14.85	254.	3.60
95.	6.80	257.	1.13
96.	12.15	258.	4.50
97.	10.15	259.	18.23
98.	8.10	260.	4.95
99.	20.25	261.	2.05
100.	7.20	262.	6.97
102.	26.10	263.	6.30
103.	3.40	264.	3.15
104.	22.50	265.	2.70
105.	11.05	266.	2.70
106.	4.30	267.	3.40
107.	7.20	268.	3.65
108.	7.65	269.	3.60
109.	9.90	270.	18.00
110.	90	271.	2.95
112.	14.65	273.	9.25
113.	5.40	274.	11.03
114.	7.90	275.	7.45
115.	25	276.	52.45
116.	9.70	278.	9.75
118.	3.60	281.	3.15
120.	16.88	282.	25.88
121.	13.05	283.	10.00
123.	9.45	284.	3.60
124.	14.15	285.	4.50
126.	2.93	286.	1.15
127.	10.35	288.	26.80
128.	7.45	289.	3.60
130.	7.90	290.	4.30
131.	3.60	292.	20.25
132.	18.45	293.	1.35
133.	6.75	294.	4.05
135.	6.75	295.	18.23
136.	18.68	296.	10.45
137.	18.90	297.	3.45
139.	3.85	298.	6.75
140.	90	299.	2.93
142.	11.50	300.	19.13
144.	2.70	301.	11.25
145.	1.80	302.	75
146.	6.98	305.	2.70
147.	52.88	306.	50
148.	4.50	307.	3.60
149.	7.65	308.	17.35
151.	5.15	309.	2.70
152.	3.40	310.	5.85
153.	2.25	312.	7.20
155.	50.20	314.	1.60
156.	10.80	316.	22.05
158.	1.90	317.	10.60
159.	9.23	318.	6.53
160.	11.05	320.	8.55
161.	9.55	321.	16.20
162.	6.30	323.	8.10
163.	9.68	324.	11.05
164.	8.60	326.	17.10
165.	2.95	327.	4.50
166.	2.48	328.	2.70
167.	2.95	330.	3.85
168.	20.50	331.	4.50
170.	11.00	332.	6.80
171.	25	333.	10.15
172.	1.60	334.	9.00
174.	4.10	335.	3.95
175.	6.75	336.	11.70
176.	2.55	337.	1.15
177.	8.10	338.	31.75
179.	23.63	339.	9.23
181.	16.40	341.	5.63
182.	9.70	342.	28.60
183.	3.60	343.	2.50
185.	5.00	344.	5.00
188.	2.65	345.	11.30
189.	3.40	346.	4.50
191.	3.45	347.	5.40
192.	2.70	349.	1.80
193.	8.10	350.	2.48
196.	2.95	351.	4.10
197.	90	352.	8.10
198.	2.50	355.	3.83
200.	13.30	356.	75
201.	5.40	357.	4.30
203.	7.65	358.	67
204.	3.40	359.	2.95
205.	4.35	360.	8.55
206.	41.40	361.	22.50
207.	4.28	362.	5.00
208.	2.05	363.	18.25
209.	13.05	364.	15.30
210.	4.75	365.	12.15
211.	9.00	366.	1.80
212.	2.05	367.	12.60
213.	23.40	368.	75
214.	8.80	369.	24.55
217.	33.30	370.	8.35
218.	38.95	371.	14.20
219.	4.50	372.	50
220.	18.00	374.	4.05
221.	16.65	378.	1.35
223.	22.50	379.	3.60
224.	1.35	380.	5.40
226.	2.50	381.	4.05
227.	4.75	384.	14.40
228.	5.00	385.	31.95
229.	18.50	388.	13.05
230.	19.80	396.	9.90
231.	7.88	401.	3.83

З місячних вкладок	$3,041.89
Процент від морґечу	135.00
Процент від бондів	75,00
Разом	$3,251.89

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Волод. Дроботій, в. 137	112.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за магазин	708.10
Платня помічних сил	252.00
За оцінку грамот для стейтів	100.00
Видатки канцелярійні	17.61
Разом	$1,189.71

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. марта остала	$70,309.05
Прихід за квітень	3,251.89
Разом	$73,560.94
Розхід за квітень	1,189.71
Готівка з кінцем міс. квітня остає	$72,371.23

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$72,371.23
Морґечі	40,100.00
Бонди	17,318.00
Разом	$129,789.23

Стан довжний:

Фонд посмертний	$97,729.21
„ адміністрац.	32,060.02
Разом	$129,789.23

Теодор Грицей, гол. предс
В. Левчик, гол. касієр;
Р. Слободян, г. фін. секр.

З ЖИТТЯ ТУРКИНЬ.

Мати і син.

— Ґель епеїм — ходи, хай тебе поцілую!

Гарна Садет Ганум простягає руки до свого синка, що сидить при столі. То її одинак. Він поглядає нервово від своєї книжки. Вже знову перепиняє йому ненька в науці. Він не спішиться зробити те, що йому казала ненька.

Ґель! — Ідиж, Ріджі, — каже хлопцеві домашня вчителька (Німкиня).

Скучно йде синок до дивану, де мати на-пів лежить, на-пів сидить і знуджено дається цілувати.

— Евлядім! — моя дитинко!

Турецька мова дуже богата в слова на означення: приязни, щирости, любови: кардашім— мій брате, моя сестро! Кузум — моє ягнятко! Яврум — мій хлопче! Шекерін — мій солоденький!

Скільки то значить це слово „Евлядім!" (моя дитинко) для турецької жінки. Чоловік здається їй нераз і ворогом, мусить перед ним бути обережна. Справжню любов відчуває Туркиня лише для своєї дитини. Передовсім коли ця дитина: син. Для сина ніщо їй не задороге, ніщо не є досить. Сповнить кожде його бажання. Вона його рабиня.

„Присяга".

Баль Червоного Півмісяця — найважніща подія сезону в Стамбулі. Німет Ганум не була щеніразу на такім балі. Тамтого року були на балі всі три її приятельки. Тепер і вона хоче бути на балі. Іхсан бей, її чоловік, богатий купець, неридо виходить кудинебудь із жінкою. Давніше, як Туркині обовязково мусіли лишатися вдома, Іхсан не опустив ніодного балю. Робив це з огляду на свій „бизнес". Від часу еманципації жінок у Туреччині не хоче Іхсан бей і чути про якінебудь балі. Йому прикро, як бачить, коли його гарна жінка танцює з кимсь іншим.

Німет постановила поступати дипльоматично. Попросила брата свого Фуада бея, доброго дипльомата, щоби при обіді звів розмову на баль.

І Фуад сказав, що шурин і сестра конче повинні піти на баль. Іхсан бороniться.

— Неможливо! Я не маю фрака.

— Від біди можеш піти і в смокінґу. Але ще є час зробити і фрак.

— Жінка не має модного балевого строю.

— Баль буде щойно за три неділі. Можна спровадити одяги з Відня.

— За три неділі мене тут взагалі не буде, Мусітиму, здається, поїхати до Анґори.

— Ялем! — То неправда! — каже на те схвильована Німет Ганум. — Таксамо можеш поїхати до Анґори скорше або пізніше.

Іхсан хоче боронитися. Але тепер Німет має слово. Вона докоряє чоловікові, як мало має щастя в своєму житті. Погрожує, що сама буде бавитися, коли так дальше піде. Іхсан покірніє. Просить жінку вспокоїтися. Вкінці каже, що піде з нею на баль. Жінка грізно підводить голову:

— За пізно! Ґезлерім кер ольсун! — хай мої очи осліпнуть, колиб я ще тепер ішла на той баль.

І на потвердження присяги Німет прикладає до уст і до очей шматок хліба.

Іхсан вговорює її. Вона й слухати не хоче.

— Не трудися! Присягаюся на голову нашої дитини, що не буду на тім балі. Чи вистарчає це тобі?

Іхсан не дає за виграну. Обіцює спровадити з Відня гарний балевий стрій тай собі дасть зробити гарний фрак. Тепер уже й Фуад стає на боці шурина, проти сестри. Вона сердито відсуває на бік іще повну тарілку і зривається.

— Не треба! Я присягла. Чому ти відразу не згодився?

Німет люта вибігає з кімнати. Чи дійсно не піде вона на баль, тому що „присягла"? Нема страху! Вона піде на баль. У Туреччині було би повно сліпих і діточих гробів, колиб доля карала за всі зломані присяги. Вже й давно не було би Турків.

Покійний батько поможе.

Родину вислуженого майора Аріфа бея стрінуло велике нещастя. Аріфа арештовано, як підозрілого в участи у повстанні. Далеке посвоячення з якимсь провідником курдійського повстання стягнуло на нього це нещастя. Він невинний, не знав нічого про затії свояка у далекому Курдистані. Вже пять неділь сидить нещасний у слідчій вязниці. Перевезли його до Анґори. Тут незалежній суд видасть присуд на нього. Ґізін Ганум розхорувалася зі зворушення. Все вже пробувала, щоби освободити чоловіка з вязниці. Впливові приятелі казали вижидати спокійно присуду. Кращої розради не міг ніхто подати. Нема людини, що хотіла би мішатися у справи всемогучого революційного суду. Недобре скінчилося би з ним. Така гожа жінка геть підупала. Вже невидно по ній, що їй ледви трицятий рік. Журиться день і ніч, щоби найти якийсь рятунок. Маліке Ганум, її молодша сестра рада би помогти їй. Але й вона не бачить рятунку. Аж ось одного дня порадила піти на батьків гріб. Покійний батько поможе.

На другий день обі сумні жінки ідуть невеличким кораблем через Золотий Ріг до Еюбу. Цвинтар в Еюб є на горі. Відси найгарніший вид на Стамбул. Там уже рік спочиває їх батько. Та обом сумним жінкам не в голові тепер гарний краєвид. З плачем ідуть до гробу, що ще не відзначений ніяким каменем. Маліке прикучнула в головах. Гладить землю правою рукою, так як гладила волосся хорого батька. І півголосом говорить до покійного:

— Бабаджим — батечку мій!

Ті ніжні слова повторює раз-ураз. Розказує покійному про Аріфове нещастя і біль сестри. Розказує, як і їй самій смутно. Вона просить батька, щоб поміг своїм дітям. Потім цілує землю, як цілувала батька і встає з плачем. Ґізін Ганум займає її місце. Вона також гладить землю в головах батька. Але від плачу не всилі говорити.

— Бабаджим, бабаджим!

Інших слів не всилі Ґізін промовити. Батько вже зрозуміє. Він уже все знає.

— Ґейде, Ґіделім — мусимо йти!

Маліке пригадує, що пора йти додому. Вже полудне.

Обі жінки виходять із кладовища покріплені на душі. Вони кріпко вірять, що покійний батько поможе.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ